

Ból straty

**Dopóki śmierć czarna do grobu cię nie złoży
Stamtąd już nie wrócisz na ten świat boży
Tyś ma dziecina nigdy nie poznałaś mej miłości
Co się poczęłaś dowodem ku naszej radości**

**Czy Bóg przyjął me modlitwy w dary ofiarne
A jednak cię zabrał pobożnie me życie jest marne
Widzę, że miłość moja kogoś w niebie zanudzi
Tylko tęsknota ma dziecino w sercu moim się budzi**

**Nie było ci dane ujrzeć świata tak pięknego
Ani matkę i ojca twego blasku z życia oczekiwanego
Już w snach widziałem pełną radość twego bycia
Dziecinę taką małym zgrabną spragnionego życia**

**Nigdy nie będzie mi dane przytulić cię do mego serca
Bawić się z tobą na tronie ojca, jako spadkobierca
Patrzeć jak rośniesz dumną mądrością twej wymowy
Może świat mi zazdrości radosny nastrój domowy**

**Kto mój żal w sercu powstrzyma z mego doła
Co je tak wcześniej z łona matki do siebie woła
Nie patrząc na mego ducha, co jest troską przejęty
Żal mnie spotkał a nie radosne ojcowskie zaszczyty**

**Jeśli to taka boża wola to śmierć jest zadowolona
Bóg nas doświadcza czy wiara w nas jest nieskończona
Czy cnota jest nagrodą, co niebiańskiej wierności służy
A gdy mi sił zabraknie niech ten czas nam się nie dłuży**

Hieronim Borkowski